

UZASADNIENIE

pkt II wyroku zaocznego z dnia 16 czerwca 2016 r.

W pozwie wniesionym w dniu 12 kwietnia 2016 roku a skierowanym przeciwko A. G. strona powodowa B. (...) Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 61.437,57 złotych wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości równej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 14% w skali roku od kwoty 61.437,57 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w dniu 02 kwietnia 2013 roku pozwany zawarł z poprzednikiem powoda (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia poprzednik powoda sprzedał wierzytelność wobec pozwanego powodowi. W dniu 29 marca 2016 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w świetle którego zadłużenie pozwanego z tytułu w/w umowy wynosi łącznie 61.437,57 złotych, w tym należność główna 44.103,62 złote, odsetki 16.952,76 złotych oraz koszty w wysokości 381,19 złotych.

Pozwany A. G. nie zajął stanowiska w sprawie dlatego wyrokiem zaocznym z dnia 16 czerwca 2016 r. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 61 437,57 zł z odsetkami umownymi liczonymi według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie więcej jednak niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty (pkt I), oddalił dalej idące powództwo (pkt II), rozstrzygnął o kosztach procesu (pkt III) i nadał wyrokowi wyrok natychmiastowej wykonalności (pkt IV).

Przyjmując za prawdziwe, na podstawie art. 339 § 2 k.p.c., twierdzenia pozwu o okolicznościach faktycznych sprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia:

W dniu 27 marca 2013 roku pomiędzy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a pozwanym A. G. została zawarta umowa kredytu gotówkowego nr (...). Na jej podstawie w/w Bank udzielił pozwanemu kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych w wysokości 44.322,64 złotych na okres od dnia 27 marca 2013 roku do dnia 29 marca 2023 roku. Pozwany zobowiązał się do spłaty udzielonego kredytu wraz z należnymi opłatami, prowizjami i odsetkami umownymi w 120 ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych 29 dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem, że termin płatności pierwszej raty przypada na dzień 29 kwietnia 2013 roku.

Strony zgodnie ustaliły, że niespłaconą w terminie określonym w treści umowy, ratę kredytu Bank od dnia następnego traktuje jako zadłużenie przeterminowane. Od kwoty niespłaconego kapitału kredytu nalicza się i pobiera odsetki karne według zmiennej stopy procentowej określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. W dniu zawarcia umowy stopa procentowa, o której mowa w zdaniu poprzednim, wynosi 19% w skali roku i będzie zmieniana w przypadku zmiany stopu kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego .

Dowód:

- umowa kredytu gotówkowego nr (...) wraz z załącznikami-k. 11-13,

W dniu 30 marca 2015 roku pomiędzy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a powodem B. (...) Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. doszło do zawarcia umowy zawarcia umowy cesji wierzytelności. Na jej podstawie powód nabył od (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wierzytelność w/w Banku wobec pozwanego, a wynikającą z w/w umowy kredytu gotówkowego.

Dowód:

- wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30 marca 2015 roku- k. 14-14v,

Pozwany nie dokonał systematycznej spłaty zadłużenia w sposób ustalony w treści umowy kredytu.

Z uwagi na to w dniu 29 marca 2016 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych dotyczących zadłużenia pozwanego, z którego wynika, że na dzień jego sporządzenia zadłużenie pozwanego względem powoda wynosi 61.437,57 złotych, w tym należność główna 44.103,62 złote, odsetki 16.952,76 złotych oraz koszty w wysokości 381,19 złotych.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 29 marca 2016 roku- k. 4

Sąd zważył, co następuje:

Wobec niepodjęcia obrony przez pozwanego, Sąd wydał wyrok zaoczny, w którym orzekł o żądaniu. Podstawę faktyczną rozstrzygnięcia stanowiły twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych, które Sąd ocenił jako niebudzące uzasadnionych wątpliwości (art. 339 § 2 k.p.c.) z wyjątkiem żądania zasądzenia odsetek umownych za opóźnienie w wysokości równej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 14% w skali roku od kwoty 61.437,57 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W sprawie znajduje zastosowanie art. 481§2 i następne k.c. w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą z dnia 09 października 2015 roku o zmianie ustawy w terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy- Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw(Dz.U. z 2015 roku poz. 1830). Zgodnie z jego brzmieniem nadanym treścią w/w regulacji, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzyciel jest oprocentowany według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy. W świetle art. 56 w/w ustawy zmieniającej w/w regulacja nie znajduje zastosowanie do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej. Ustawa ta weszła w życie co do zasady w dniu 01 stycznia 2016 roku.

Z powyższego wynika zatem, że skoro maksymalna wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie stanowi sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych i aktualnie wynosi t.j. 7%, to bieżąca wysokość odsetek umownych za opóźnienie nie może przekroczyć w stosunku rocznym dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie), t.j. 14%.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że w treści umowy kredytu gotówkowego łączącej pozwanego i poprzednika powoda wysokość odsetek umownych za opóźnienie nie przekracza wysokości odsetek za opóźnienie, które aktualnie wynoszą 14%. Skoro bowiem w treści umowy strony zastrzegły, że od kwoty niespłaconego kapitału kredytu nalicza się i pobiera odsetki karne według zmiennej stopy procentowej określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, zaś bieżąca wysokość tej stopy(vide: Komunikat Prezesa NBP na stronie internetowej NBP) wynosi 2,5%, to przyjąć należy, że aktualna wysokość odsetek umownych za opóźnienie, na którą strony się zgodziły, równa jest 10%.

Z uwagi zatem na powyższe żądanie pozwu w zakresie zasądzenia od pozwanego odsetek umownych za opóźnienie w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie(14%) nie znajduje uzasadnienia, skoro ustalone treścią łączącej strony umowy odsetki umowne za opóźnienie wynoszą 10% w skali roku.

Z tych przyczyn Sąd oddalił żądanie pozwu dotyczące odsetek umownych dalej idących, tj. przekraczających 10 %, jako sprzeczne z umową. Stronie powodowej należą się odsetki umowne w wysokości uzgodnionej (aktualnie jest to 10 %),

których wielkość z uwagi na obecne brzmienie art. 481 k.c. oraz zmienność stopy kredytu lombardowego NBP (która w przyszłości może wzrosnąć powyżej 2,5 %), winna być limitowana wysokością odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt II sentencji orzeczenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. kal. 14 dni,
5. (...)